

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2556

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร
(สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน)

คำนำ

ฝ่ายประกันคุณภาพทางการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ได้สร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย ระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และพร้อมในการรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐาน และการประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เพื่อให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้บุคลากรในหน่วยงานเข้าใจถูกต้องตรงกัน ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา จึงจัดทำคู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2556 โดยนำเสนอ นโยบายระบบและกลไกประกันคุณภาพ แนวทางการดำเนินงาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับคู่มือการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2556 (สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน)

งานประกันคุณภาพการศึกษา
คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร
มกราคม 2557

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
สารบัญแผนภาพ	ค
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	1
• การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	1
• ขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระดับคณะและหน่วยงานเทียบเท่า	7
บทที่ 2 ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพ	17
บทที่ 3 เกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ	30
• องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และแผนการดำเนินการ	33
• องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	41
• องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต	68
• องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	71
• องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	83
• องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	90
• องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	94
• องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	105
• องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา	108
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	116
• คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	116
• นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้	118
• ตัวบ่งชี้กลาง	125
• รายการเตรียมรับการตรวจประเมินประจำปีการศึกษา 2556	126

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	14
ตารางที่ 2	31
ตารางที่ 3	18

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1	13

บทที่ 1

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. นโยบายประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตรได้กำหนดให้นำการประกันคุณภาพการศึกษา มาใช้ในการบริหารจัดการของคณะฯ โดยกำหนดนโยบายให้ถือปฏิบัติดังนี้

1.1 สร้างระบบและกลไกเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดให้มีการ ดำเนินการควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

1.2 สร้างวัฒนธรรมคุณภาพในการปฏิบัติงานประจำของทุกส่วนงาน โดยยึดถือหลักการประกัน คุณภาพตั้งแต่การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบ-การประเมิน (Check) และการปรับปรุง (Action)

1.3 พัฒนามาตรฐาน ตัวบ่งชี้ที่สะท้อนเป้าหมาย พันธกิจ และภาระกิจของมหาวิทยาลัยและ หน่วยงาน โดยสะท้อนอัตลักษณ์และการปฏิบัติงานจริง

1.4 ส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินการระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การศึกษา

1.5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนมีความรู้และตระหนักถึงการประกันคุณภาพ การศึกษา

1.6 จัดงบประมาณสนับสนุนงานประกันคุณภาพการศึกษา

1.7 จัดหาและพัฒนากระบวนฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ระบบและกลไกประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร ได้ดำเนินงานวางระบบการดำเนินงาน ประกันคุณภาพ ตั้งแต่ นโยบาย แนวปฏิบัติ และแผนการดำเนินงาน ซึ่งได้กำหนดหลักการของระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้

2.1.1 เป็นระบบที่ทำให้การดำเนินการภาระกิจของคณะฯ บรรลุเป้าประสงค์ และ มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและทำให้สาธารณชนมั่นใจว่าคณะฯ สร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

2.1.2 เป็นระบบที่มีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา

2.1.3 เป็นระบบที่สามารถพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของคณะฯ ครอบคลุมตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารและการจัดการ การเงินและงบประมาณ และระบบกลไกการประกันคุณภาพ และองค์ประกอบตามนโยบาย สถานศึกษา 3 ดี

2.1.4 เป็นระบบที่พัฒนาตามระบบกลไกการปฏิบัติงานตามปกติ โดยมุ่งปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

2.1.5 เป็นระบบที่สามารถพัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของคณะฯ ทั้งในด้านการปัจจัยการดำเนินงาน (Input) กระบวนการดำเนินงาน (Process) และผลการดำเนินงาน (Output/Outcome)

2.1.6 เป็นระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสม ยืดหยุ่น และสามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการพัฒนาของคณะฯ

2.2 กลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร สร้างกลไกประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานประกันคุณภาพประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง กลไกสำคัญในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ประกอบด้วยโครงสร้างคณะกรรมการ ผู้ตรวจสอบและผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของคณะฯ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนี้

2.2.1 คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร ประกอบด้วย

คณบดี	เป็นที่ปรึกษา
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	เป็นประธานกรรมการ
บุคลากรที่ปฏิบัติงานทุกส่วนงาน	เป็นกรรมการ
บุคลากรที่ปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา	เป็นกรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

1. กำหนดนโยบาย กลยุทธ์ และแผนดำเนินการของคณะฯ ให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
ที่ชัดเจน
2. กำหนดแผนปฏิบัติงานประกันคุณภาพการศึกษา
3. จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา
4. ฝ่ายงานที่รับผิดชอบรวบรวมผลการดำเนินงาน เตรียมเอกสารหลักฐานประกอบตาม
ตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพการศึกษา ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงานตามแผนให้ครบถ้วน
5. จัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานในระบบฐานข้อมูลเพื่อการประกันคุณภาพ
6. วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารหลักฐานประกอบและจัดทำรายงานการประเมินตนเองระดับ
คณะ
7. รายงานผลการดำเนินงานประกันคุณภาพของคณะฯ
8. วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของคณะฯ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการประจำ
คณะในการจัดทำแนวทางการปรับปรุงคุณภาพ
9. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในคณะฯ และมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการ
ประกันคุณภาพการศึกษา
10. ประสานงานกับมหาวิทยาลัยในการจัดทำรายงานประเมินตนเองระดับมหาวิทยาลัย
11. ประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรม หรือสนับสนุนการเข้าร่วมกิจกรรมการประกันคุณภาพ
การศึกษา ของบุคลากรในคณะฯ

2.2.2 หน่วยงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตรกำหนดให้มีงานประกันคุณภาพการศึกษา
ซึ่งกำกับดูแลโดยผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ

2.2.3 เอกสาร/คู่มือ

งานประกันคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการผลิตและพัฒนาเอกสาร/คู่มือต่างๆ เพื่อใช้
เป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และเพื่อใช้ในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความ
เข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และสามารถสนับสนุนกระบวนการตรวจสอบ/ประเมินคุณภาพ
การศึกษาภายใน ได้แก่ คู่มือประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร ซึ่ง
ปรับให้สอดคล้องกับคู่มือประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และจัดทำเอกสาร/ไฟล์
งานที่งานฝ่ายต่างๆต้องใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา เช่น รูปแบบเอกสารสรุปโครงการ ไฟล์งาน Excel
คำนวณผลประเมินความพึงพอใจ

2.2.4 ผู้ตรวจสอบและผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะฯ ได้มีความรู้ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงการเป็นผู้ตรวจสอบและผู้ประเมินคุณภาพการศึกษา โดยมีแผนจะส่งบุคลากรเข้าร่วมอบรมผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่จัดขึ้นโดยฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามวาระและโอกาส

2.2.5 มาตรฐานคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร กำหนดให้มีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของการดำเนินงานต่างๆ ภายใต้กรอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2542 มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และนโยบายและแผนกลยุทธ์การพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตรจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้คุณภาพตามที่กำหนด ด้วยกระบวนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

3.1 การกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพของคณะฯ โดยการรับนโยบายประกันคุณภาพจากคณะกรรมการบริหารคุณภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพของคณะฯ เป็นตัวแทนและเข้าร่วมเป็นกรรมการ

3.2 การสร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

สร้างระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร

3.3 การเตรียมการและกำหนดเป้าหมายการดำเนินการ

การเตรียมการ ได้แก่ (1) เตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา การให้ความรู้ และการให้มีส่วนร่วม โดยการประชุมอบรม สัมมนา และส่งบุคลากรไปอบรมสัมมนาเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานที่จำเป็นและเกี่ยวข้อง (2) การวางแผนปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษา การวางแผนกำหนดการ และกำหนดเป้าหมายการดำเนินการ (3) การตั้งงบประมาณในการดำเนินงาน (5) การกำหนดผู้รับผิดชอบองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ (6) การวางแผนการจัดเก็บข้อมูล (7) การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพ

3.4 การดำเนินการตามแผน

การจัดประชุมเตรียมความพร้อมส่วนงานที่รับผิดชอบทุกฝ่ายของคณะฯ ในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) โดยการทบทวนองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่รับการประเมิน ค่าเป้าหมาย ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บและจัดเตรียมข้อมูลและหลักฐานประกอบ

3.5 การตรวจสอบและประชาพิจารณ์

บุคลากรทุกคนของคณะฯ เข้าร่วมตรวจสอบและประชาพิจารณ์ร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR) และผลของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ โดยตรวจสอบ (1) ความถูกต้องครบถ้วนของผลของการดำเนินงานที่ปรากฏในร่างรายงานการประเมินตนเอง และ (2) ตรวจสอบผลการดำเนินงานของคณะฯ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับผู้รับผิดชอบและงานที่รับผิดชอบ กระบวนการในการประกันคุณภาพ การกำกับและติดตาม และบุคลากรให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางในการปรับปรุง แก้ไข การดำเนินงานของคณะฯ

3.6 ปรับปรุงและแก้ไขร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

นำผลจากการประชาพิจารณ์ไปปรับปรุงและแก้ไขร่างรายงานการประเมินตนเอง (SAR)

3.7 เตรียมการรับการตรวจประเมิน

เตรียมการรับการตรวจประเมิน โดยกำหนดระยะเวลาการตรวจประเมิน ติดต่อบุคลากร กำหนดส่งรายงาน SAR แก่คณะผู้ประเมิน และบันทึกข้อมูลและหลักฐานในระบบ CHE QA online

3.8 ตรวจและประเมินผล

คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาตรวจและประเมินผลการดำเนินงานของคณะฯ โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานประกอบ การตรวจเยี่ยม และสัมภาษณ์ และผู้ประเมินจะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3)

3.9 การปรับปรุงแก้ไข

ปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงานในระบบ CHE QA online ตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3)

3.10 รายงานผลการตรวจประเมิน

นำเสนอรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาแก่มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร และเผยแพร่แก่สาธารณะ โดยเผยแพร่ทางเว็บไซต์ จดหมาย ข่าว และบอร์ดประชาสัมพันธ์

3.11 จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ

จากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3) คณะกรรมการคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตรจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพสำหรับปีการศึกษาถัดไปนำเสนอต่อมหาวิทยาลัย และนำมาพิจารณาปรับแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะฯ ในปีงบประมาณถัดไป

4. แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษา

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้นๆ ได้กำหนดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สถาบันได้ทราบสถานภาพที่แท้จริงอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่อง การประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้นทั้งคณะผู้ประเมินและสถาบันที่รับการประเมิน จำเป็นต้องกำหนดบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ทั้งนี้สถาบันต้องวางแผนจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันดังนี้

1. เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไป และตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)

2. เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน

3. เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาได้ประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้น จึงควรมีแนวทางการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพ ที่สามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอน ตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือการวางแผน (Plan) การดำเนินงาน และเก็บข้อมูล (Do) การประเมินคุณภาพ (Check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (Act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = เริ่มกระบวนการตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้ามาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน

D = ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่ 1 ถึง เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน – เดือนพฤษภาคม ปีถัดไป)

C = ประเมินกระบวนการประกันคุณภาพในระดับภาค คณะ สถาบัน ระหว่างเดือนมิถุนายน-เดือนสิงหาคมของปีการศึกษาถัดไป (เนื่องจาก สมศ. กำหนดให้มีการเก็บข้อมูลในรอบปีการศึกษา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน-พฤษภาคม ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา)

A = วางแผนปรับปรุง และดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมินทีม หรือคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษา นำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาทำแผนกลยุทธ์ประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไปหรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปีก็ได้

ขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัยเท่านั้น มีขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน
2. การเตรียมการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน
3. การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

โดยในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

การเตรียมการของหน่วยงานก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1. การเตรียมรายงานประจำปี

1.1 จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน โดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้พัฒนาขึ้น เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษา ตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิง การประเมินตนเอง การประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในและจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

1.2 จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเองตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยม โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งสามารถเรียกหาเอกสารได้รวดเร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆ ได้ในคราวเดียว เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมิน และไม่เป็นการระงับหรือการขัดเตรียมเอกสารหลักฐานของหน่วยงาน

2. การเตรียมข้อมูล

2.1 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ดำเนินงานตามพันธกิจในด้านต่างๆ โดยบันทึกข้อมูลและประมวลข้อมูลในระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นระบบที่จะต้องดำเนินการกรอกหรือปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบสถานะของหน่วยงาน และใช้เป็นข้อมูล/หลักฐานประกอบการตรวจประเมิน

2.2 มหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดทำรายงานการประเมินตนเองและบันทึกหลักฐานอ้างอิงของแต่ละเกณฑ์การประเมินในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ทั้งหมดทุกรายการ เพราะหลักฐานทั้งหมดจะต้องพร้อมในการเปิดดูได้เสมอทุกครั้ง

3. การเตรียมบุคลากร

3.1 การเตรียมบุคลากรทุกระดับควรมีความครอบคลุมประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไรมีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร
- 2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถาม หรือการสัมภาษณ์โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง
- 3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถามแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็นเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร
- 4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

3.2 การเตรียมบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ผู้ประสานงาน

- 1) ในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากร 1 - 3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคลากรภายในหน่วยงาน และอำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 2) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผน/กำหนดการประเมินอย่างถ่องแท้
- 3) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของหน่วยงานเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมิน รวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรืองานใดหากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้ และมีรายชื่อสถานที่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน
- 4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันว่าจะเชิญมาเวลาใด ห้องใดหรือพบกับใคร
- 5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

4. การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

4.1 ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

- 1) จัดเตรียมห้องทำงาน และโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงานเพื่อเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ
 - 2) จัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงาน และอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ
 - 3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็น ไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง
 - 4) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ สำหรับการตรวจประเมินให้คณะกรรมการทุกท่าน โดยจะต้องมีโปรแกรม Internet Explorer, Adobe Acrobat และ Microsoft office เป็นอย่างน้อยและจัดเตรียมแบบฟอร์มต่างๆ และตารางคำนวณไว้ให้พร้อมในเครื่องคอมพิวเตอร์
 - 5) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ
 - 6) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมินเพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นๆ เพิ่มเติม
- 4.2 ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นิสิต ฯลฯ ควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

5. การเตรียมการประสานงานกับคณะผู้ประเมิน

5.1 หน่วยงานประสานงานติดต่อผู้ประเมินและแจ้งรายชื่อมายังฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า ประกอบด้วย

- ประธานคณะกรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- กรรมการ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้

- กรรมการและเลขานุการ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จำนวนอย่างน้อย 3 คน โดยมีผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อย 1 คน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- **ประธานคณะกรรมการ** เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ ในกรณีที่ เป็นผู้ประเมินภายในมหาวิทยาลัยต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมิน โดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธาน คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

- **กรรมการ**

- กรณีเป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินของ สกอ. **หรือ**เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูง ซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้

- กรณีเป็นผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร ผู้ประเมินของ สกอ. **หรือ**ที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- **กรรมการและเลขานุการ** เป็นผู้ประเมินจากภายนอกคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า โดยต้องเป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. **หรือ**ที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตร ของ สกอ.

- คณะกรรมการไม่สามารถประเมินในหน่วยงานที่ตนเองสังกัดได้

- มีผู้ประเมินคนเดิมจากการประเมินปีก่อนอย่างน้อย 1 คน

- จำนวนวันที่ใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

- ระดับภาควิชา/หน่วยงานเทียบเท่า ไม่เกิน 2 วัน

- ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า ตั้งแต่ 2 วันแต่ไม่เกิน 4 วัน

3) คณะกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย จำนวนอย่างน้อย 5 คน

- **ประธานคณะกรรมการ** เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นบัญชีประธาน คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกสถาบันที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยละร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในสถาบันต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. **หรือ**ที่สถาบันจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

5.2 หน่วยงานแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน รับทราบข้อมูลดังนี้

1) รูปแบบการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการประเมินผ่านระบบ CHE QA Online พร้อมจัดส่ง username และ password สำหรับกรรมการทุกท่าน เพื่อใช้ login เข้าสู่ระบบ CHE QA Online เพื่อให้กรรมการ เข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้าก่อนวันรับการตรวจประเมินอย่างน้อย 2 สัปดาห์

2) แจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงานการประเมินกับคณะกรรมการประเมินคุณภาพ รวมทั้ง หมายเลข โทรศัพท์และ e-mail address สำหรับติดต่อประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพ เพื่อร่วมเตรียมแผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดตารางเวลาเข้าตรวจ เยี่ยม การให้ข้อมูลที่คณะกรรมการประเมินฯ ต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยม การนัดหมายต่างๆ เป็นต้น

3) จัดส่งคู่มือของหน่วยงานและแจ้งคณะกรรมการประเมินฯ เกี่ยวกับการตรวจประเมินในระบบ CHE QA Online ต่อคณะกรรมการประเมินฯ ก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์

การเตรียมการของหน่วยงานระหว่างการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

1. เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกระดับในหน่วยงานได้ร่วมรับฟังคณะผู้ประเมินชี้แจงวัตถุประสงค์ และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
2. บุคลากรพึงปฏิบัติงานตามปกติ ระหว่างการตรวจเยี่ยม แต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชมหรือตอบคำถาม หรือรับการสัมภาษณ์จากคณะผู้ประเมิน
3. จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่คณะผู้ตรวจเยี่ยมต้องการเพิ่มเติม และเพื่อนำเยี่ยมชมหน่วยงานตลอดจนอำนวยความสะดวกอื่นๆ
4. กรณีที่คณะกรรมการประเมินฯ ทำงานต่อหลังเวลาราชการ ควรมีผู้ประสานงานอำนวยความสะดวกให้คณะกรรมการประเมินฯ
5. บุคลากรทั้งหมดควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลย้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯ เมื่อสิ้นสุดการตรวจเยี่ยมตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถาม หรือขอความคิดเห็นได้ตามความเหมาะสม

การดำเนินการของหน่วยงานภายหลังการประเมินคุณภาพ

1. ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า
 - 1.1 ผู้ประสานงานการประเมินฯ ติดตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3) ที่มีลายเซ็นของคณะกรรมการประเมินฯ จากคณะกรรมการประเมินฯ และดำเนินการเพิ่มเติมหลักฐานในระบบ CHE QA Online ให้สอดคล้องกับผลการประเมินฯ (AS3) กรณีที่ผลการประเมินฯ แตกต่างจากการประเมินตนเองในระบบ CHE QA Online ให้แล้วเสร็จ
 - 1.2 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า ดำเนินการจัดส่งรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3) ที่มีลายเซ็นของคณะกรรมการประเมินฯ โดยจัดทำเป็นไฟล์ PDF มาที่ระบบจัดการรายงาน และหลักฐานการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมด (ค่าตอบแทนกรรมการประเมินฯ และ/หรือค่าใช้จ่ายในการเดินทางของกรรมการประเมินฯ) นำส่งฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ภายใน 15 วัน หลังจากวันตรวจประเมิน
 - 1.3 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาปีระบบ CHE QA Online ณ วันที่ 15 กรกฎาคม ของปีที่ตรวจประเมิน และดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในระบบ CHE QA Online กับผลการประเมินฯ (AS3)
 - 1.4 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา แจ้งประธานกรรมการประเมินฯ ของแต่ละคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าให้เข้าไปยืนยันข้อมูลและผลการประเมินฯ ในระบบ CHE QA Online

1.5 ผู้บริหารคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินฯ (AS3) เข้าการประชุมหรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนา หรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไปโดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินฯ และการพัฒนาคุณภาพในแต่ละตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วยแนวทางและกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ กำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง และเสนอต่อที่ประชุมประจำหน่วยงานพิจารณาให้ความเห็นชอบกับแผนพัฒนาคุณภาพ

1.6 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า จัดส่งแผนพัฒนาคุณภาพ ที่ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ภายในวันที่ 30 กรกฎาคม ของปีที่ตรวจประเมิน

1.7 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญ และกำลังใจโดยแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

1.8 คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า อาจพิจารณาให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะผู้ประเมิน เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพภายในต่อไป

2. ระดับมหาวิทยาลัย

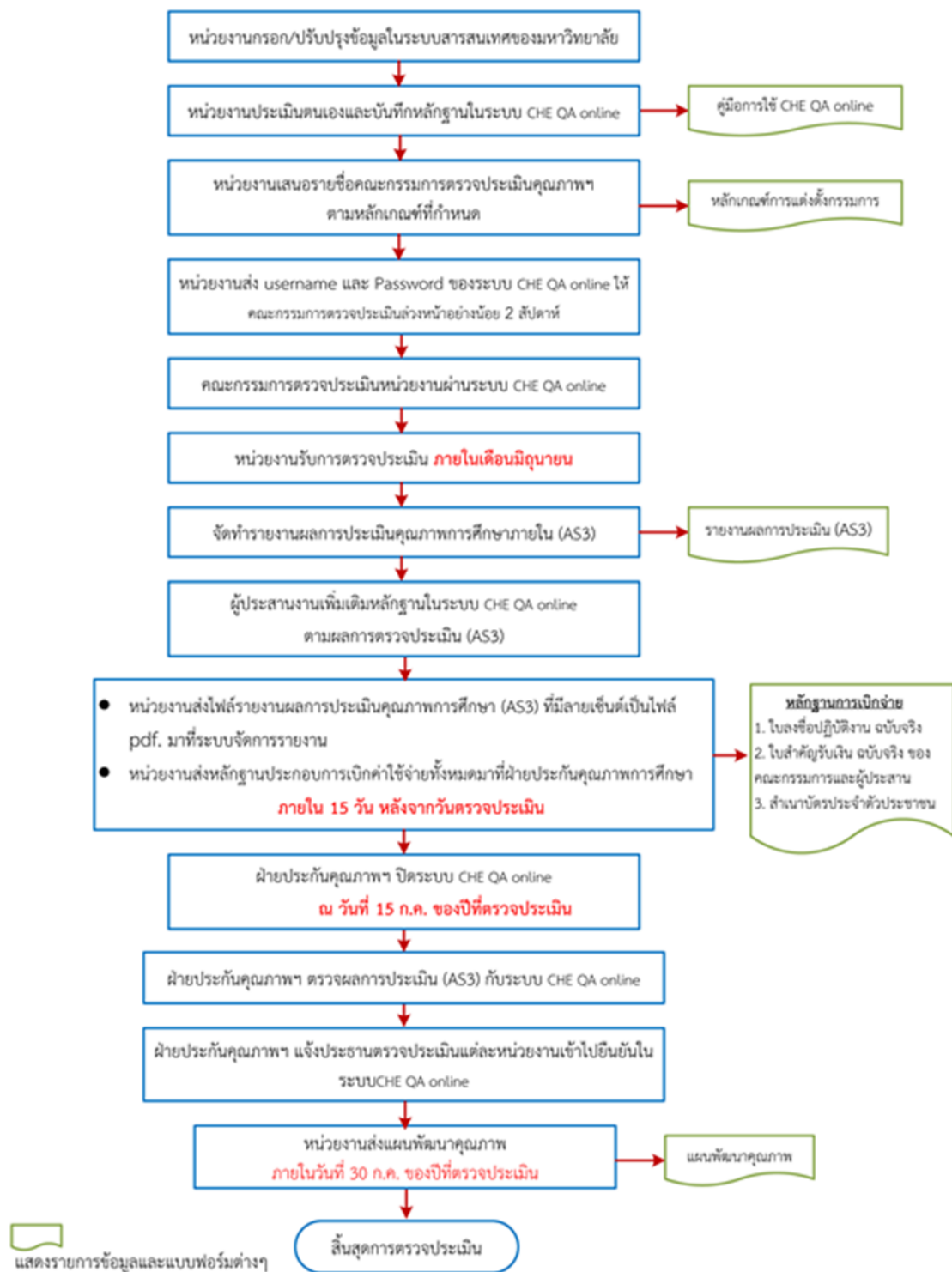
2.1 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา ติดตามรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน (AS3) ที่มีลายเซ็นของคณะกรรมการประเมินฯ จากคณะกรรมการประเมินฯ และดำเนินการเพิ่มเติมหลักฐานในระบบ CHE QA Online ให้สอดคล้องกับผลการประเมินฯ (AS3) กรณีที่ผลการประเมินฯ แตกต่างจากการประเมินตนเองในระบบ CHE QA Online ให้แล้วเสร็จ

2.2 ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา เสนอผลการประเมินฯ (AS3) ฉบับสมบูรณ์ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยรับทราบ และเสนอที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเพื่อวางแผนพัฒนาคุณภาพมหาวิทยาลัยในปีการศึกษาต่อไป

2.3 ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินเข้าสู่การประชุม หรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนา หรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ เพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ตามข้อเสนอแนะของคณะผู้ประเมิน และการพัฒนาคุณภาพในแต่ละตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วยแนวทางและกิจกรรมที่ต้องดำเนินการกำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลาสิ้นสุดกิจกรรม ตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบกับแผนพัฒนาคุณภาพ

2.4 มหาวิทยาลัยโดยผู้รับผิดชอบกิจกรรมดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ และรายงานผลการดำเนินการเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ (6, 9 หรือ 12 เดือน)

2.5 มหาวิทยาลัยประเมินความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพ และรายงานผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อรับคำแนะนำและข้อเสนอเพื่อการปรับปรุง

แผนภาพที่ 1 แสดงขั้นตอนการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า

[illegible]

กิจกรรมและการดำเนินการ	ต.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1. มหาวิทยาลัยแจ้งแจ้งปฏิทินกิจกรรมประกันคุณภาพ ประจำปีการศึกษาใหม่ ประกาศตัวบ่งชี้และแจกคู่มือการประกันคุณภาพ (กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้) วิธีกรและกำหนดการประเมินคุณภาพภายในประจำปี)																	
2. หน่วยงานเก็บข้อมูลระยะ 12 เดือน ตามตัวบ่งชี้ที่ได้ประกาศใช้ในระบบ CHE QA Online (มีทีมงานให้คำปรึกษากับบุคลากร และ/หรือหน่วยงาน และ/หรือภาควิชาในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งพิจารณาปรับปรุงการดำเนินการตามความเหมาะสม)																	
3. แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า / คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	

ตารางที่ 1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน (ต่อ)

กิจกรรมและการดำเนินการ	ด.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
4. ภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าจัดทำ SAR และเตรียมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
5. ประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
6. คณะหรือหน่วยงานเทียบเท่านำผลประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า																	
7. ประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าบนระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอคณะกรรมการบริหารหน่วยงานเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนาหน่วยงานในปีการศึกษาถัดไป																	
8. มหาวิทยาลัยนำผลการประเมินระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่ามาจัดทำ SAR บนระบบ CHE QA Online และเตรียมการประเมินระดับมหาวิทยาลัยและแต่งตั้งกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย																	
9. ประเมินมหาวิทยาลัยบนระบบ CHE QA Online และนำผลการประเมินเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวางแผนพัฒนามหาวิทยาลัยในปีการศึกษาถัดไป																	

ตารางที่ 1 วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน (ต่อ)

กิจกรรมและการดำเนินการ	ค.ค.-พ.ค.	มิ.ย. (เปิดเทอม)	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
10. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยนำผลการประเมินผลและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน หรือปรับปรุงแผนกลยุทธ์/แผนปฏิบัติการประจำปี และเสนอคำขอตั้งงบประมาณปีต่อไป หรือจัดทำโครงการการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปี																	
11. ส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายใน (ประกอบด้วย SAR และผลการประเมินคุณภาพภายใน ระดับคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่า และระดับมหาวิทยาลัย) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาผ่านระบบ CHE QA Online และการรายงานต้นสังกัด (ภายใน 120 วันนับจากวันสิ้นปีการศึกษา)																	

บทที่ 2

ตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพ

การกำหนดตัวบ่งชี้

คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร ได้กำหนดตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งมีการปรับปรุงตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายในให้มีความสอดคล้องกับตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกและลดความซ้ำซ้อน เพื่อให้หน่วยงานและบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองกับความต้องการขององค์กรภายนอก และคำนึงถึงจุดเน้นของมหาวิทยาลัย ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตและวิจัย ซึ่งในปีการศึกษา 2556 ได้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยแยกตัวบ่งชี้และพัฒนาขึ้นใหม่ตามภารกิจหลักหน่วยงาน โดยตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สำหรับคณะและสถาบันที่มีการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตแสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ ค่าเป้าหมาย และผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ สำหรับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินงาน											
1.1 (สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน	P	✓		✓		✓	ขอ	8	ฝ่ายแผน/ฝ่ายวิชาการ	น.ส.อมรรณ	อ.วาสินี
1.2 (สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	O		✓	✓			ขอ	5	ฝ่ายวิชาการ *เกณฑ์ข้อ 1-4 คณะฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย * *เกณฑ์ข้อ 5 คณะฯ ดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.จิรภา	อ.วาสินี
1.3 (สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนานับจิตตามอัตลักษณ์	O		✓	✓			คะแนน	3.51	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.จิรภา	อ.วาสินี

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	งบประมาณ					
1.4 (สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาด้านจุดเด่นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	O		✓	✓			ขอ	4	ฝ่ายวิชาการ *เกณฑ์ข้อ 1-4 คณะฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย * เกณฑ์ข้อ 5 คณะฯ ดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.จิรภา	อ.วาสนี
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต											
2.1 (สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	P	✓		✓			ขอ	5	ฝ่ายวิชาการ/ ประธานบริหารหลักสูตร	น.ส.จิรภา	อ.นันทรัตน์
2.2 (สกอ. 2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	I	✓		✓			ร้อยละ	70	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.จิรภา	อ.นันทรัตน์
2.3 (สกอ. 2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	I	✓		✓			ร้อยละ	6	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.จิรภา	อ.นันทรัตน์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	งบประมาณ					
2.4 (สกอ. 2.4) ระบบการพัฒนาศักยภาพและบุคลากรสายสนับสนุน	P	✓		✓			ขอ	7	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ศรีสุตา	อ.นันทรัตน์
2.5 (สกอ. 2.5) หองสมุดอุปกรณ์ การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	I	✓		×			ขอ	-	ประเมินในระดับมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยเสาคะมนนไศคณษะภยหล่ง)		
2.5.1 (มศว 2.5.1) สื่ออุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	I	✓		✓			ขอ	5	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต	น.ส.กันยิสา	อ.นันทรัตน์
2.6 (สกอ. 2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	P	✓		✓			ขอ	7	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.จิรภา	อ.นันทรัตน์
2.7 (สกอ. 2.7) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	P	✓		✓			ขอ	6	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต	น.ส.กันยิสา	อ.นันทรัตน์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
2.8 (สกอ. 2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต	○	✓		✓			ขอ	4	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต	น.ส.กันยิศา	อ.มนัรัตน์
2.9 (สมศ. ๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่แต่งงานทำหรือประกอบอาชีพภายใน ๑ ปี	○		✓	✓			ร้อยละ	80.00	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.จิรภา	อ.มนัรัตน์
2.10 (สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ	○		✓	✓			ร้อยละ	-	คณะยังไม่เปิดดำเนินการอบรมมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ		
2.11 (สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	○		✓		✓		ร้อยละ	-	คณะไม่ได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
2.12 (สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓		ร้อยละ	-	คณะไม่ได้เปิดสอนในระดับปริญญาเอก		
2.13 (สมศ. ๑๔) การพัฒนาคุณภาพอาจารย์	O		✓	✓			ร้อยละ	4.25	ฝ่ายวิชาการ	น.ส.จิราภา	อ.นันทรัตน์
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนาบัณฑิตศึกษา											
3.1 (สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	P	✓		✓			ขอ	6	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต	น.ส.กันยิศา	อ.นันทรัตน์
3.2 (สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต	P	✓		✓			ขอ	6			
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย											
4.1 (สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓		✓			ขอ	7	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
4.2 (สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	P	✓		✓			ข้อ	4	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
4.3 (สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ	I	✓		✓ (ตัวหาร)		✓ (ตัวตั้ง)	จำนวนเงิน	180,000	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
4.4 (สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	O		✓		✓		ร้อยละ	20	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
4.5 (สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์นำไปใช้ประโยชน์	O		✓		✓		ร้อยละ	10	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
4.6 (สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	O		✓		✓		ร้อยละ	3	ฝ่ายวิจัย	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม											
5.1 (สกอ. 5.1) ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	P	✓		✓			ขอ	5	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ศรีสุดา	อ.ปรมาภรณ์
5.2 (สกอ. 5.2) กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	P	✓		✓			ขอ	5	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ศรีสุดา	อ.ปรมาภรณ์
5.3 (สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	O		✓	✓			ร้อยละ	30	ฝ่ายบริหาร	น.ส.จิราภรณ์	อ.ปรมาภรณ์
5.4 (สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของ	O		✓	✓			ขอ	4	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ศรีสุดา	อ.ปรมาภรณ์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การคิดรอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
	ชุมชนหรือองค์กรภายนอก										
5.5	(สมศ.๑๘.๑) ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือ แก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๑ ภายในสถาบัน	✓		✓			ขอ	4	ฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิต *เกณฑ์ข้อ 1-4 คะแนนฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย *เกณฑ์ข้อ 5 คะแนนฯ ดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.กันยธิสา	อ.ปรมาภรณ์
5.6	(สมศ.๑๘.๒) ผลการชี้แจง ป้องกัน หรือ แก้ปัญหาของสังคมในประเด็นที่ ๒ ภายนอกสถาบัน	✓		✓			ขอ	4	ฝ่ายบริหาร *เกณฑ์ข้อ 1-4 คะแนนฯ ดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัย *เกณฑ์ข้อ 5 คะแนนฯ ดำเนินการเอง *รายงานการมีส่วนร่วมกับมหาวิทยาลัย	น.ส.ศรีสุดา	อ.ปรมาภรณ์

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม											
6.1 (สกอ. 6.1) ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	P	✓		✓			ขอ	5	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.วลีญา	อ.ปรมาภรณ์
6.2 (สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	O		✓	✓			ขอ	4	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.วลีญา	อ.ปรมาภรณ์
6.3 (สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม							ขอ	5	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.วลีญา	อ.ปรมาภรณ์
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ											
7.1 (สกอ. 7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับ	P	✓		✓			ขอ	7	คณบดี	น.ส.อมรรณ	อ.วาสนี

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
7.2 (สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	P	✓		✓			ขอ	5	ฝ่ายวิจัย/ผู้ช่วยคณบดี	น.ส.จิราภรณ์	อ.วาสนี
7.3 (สกอ. 7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	P	✓		×			ขอ	-	มหาวิทยาลัยดำเนินการ (มหาวิทยาลัยใส่คะแนนให้คณะฯภายหลัง)		
7.3.1 (มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ	P	✓		×			ขอ	-	มหาวิทยาลัยดำเนินการ		
7.4 (สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง	P	✓				✓	ขอ	6	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.อมรรณ	อ.วาสนี
7.5 (สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	O		✓	×			คะแนน	-	มหาวิทยาลัยดำเนินการ		
7.6 (สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน	O		✓	✓			คะแนน	-	คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นผู้ประเมิน (มหาวิทยาลัยใส่คะแนนให้คณะฯภายหลัง)		

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การตรวจสอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	ปีงบประมาณ					
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ											
8.1 (สกอ. 8.1) ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	P	✓				✓	ข้อ	7	ฝ่ายบริหาร	น.ส.ฉันทนา	อ.วาสนี
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ											
9.1 (สกอ. 9.1) ระบบกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	P	✓				✓	ข้อ	8	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.อมรรณ	อ.วาสนี
9.2 (สมศ. ๑๕) ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	O		✓	✓			คะแนน	3.51	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.อมรรณ	อ.วาสนี
องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์											
10.1 มคอ. 10.1 การเสริมสร้างอัตลักษณ์นิติ	O	-	-	✓			ข้อ	5	ฝ่ายวิชาการ/ฝ่ายศึกษานิเทศ	น.ส.กัญธิสา	อ.วาสนี

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้	ชนิดของตัวบ่งชี้	ความสอดคล้อง		การศึครอบปี			หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย	ฝ่ายรับผิดชอบตัวบ่งชี้	เจ้าหน้าที่รวบรวมข้อมูล	ผู้กำกับติดตามตัวบ่งชี้
		สกอ.	สมศ.	ปีการศึกษา	ปีปฏิทิน	งบประมาณ					
10.2 การบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับบริการวิชาการสู่ชุมชน	○	-	-	✓			ร้อยละ	30	ฝ่ายประกันคุณภาพ	น.ส.อมรรรรณ	อ.วาสิณี
	รวมจำนวนตัวบ่งชี้	43	23	18							
	รวมจำนวนตัวบ่งชี้ที่คณะประเมิน	38	21	15							

สำหรับคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตรเป็นคณะที่จัดตั้งขึ้นใหม่ มีการกำหนดตัวบ่งชี้ที่จะรับการประเมินในปีการศึกษา 2556 ลดทอนตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับบัณฑิต และบัณฑิตศึกษา ดังนั้นคณะฯมีตัวบ่งชี้ที่ประเมินและรายงานข้อมูลดังต่อไปนี้

ประเมินตัวบ่งชี้	สถานะ	จำนวนตัวบ่งชี้
สกอ.	ประเมิน	21
สมศ. อุดลัษณ	ประเมิน	15
อุดลัษณ		2
รวมตัวบ่งชี้ที่ประเมิน		38
รวมตัวบ่งชี้ทั้งหมด		43

หมายเหตุ ปีการศึกษา 2556 เริ่มนับตั้งแต่ มิถุนายน 2556 - พฤษภาคม 2557
ปีงบประมาณ 2557 เริ่มนับตั้งแต่ ตุลาคม 2556 - กันยายน 2557

บทที่ 3

เกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ

ตามที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (พ.ศ. 2545) ให้สถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีการจัดวางระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพที่มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด รวมทั้งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ.

สำหรับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และคณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน (ผลิตบัณฑิต) นั้น กำหนดให้มีองค์ประกอบคุณภาพ 10 องค์ประกอบ ดังนี้

- องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และแผนการดำเนินการ
- องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต
- องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต
- องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย
- องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม
- องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ
- องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ
- องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ
- องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

**ตารางที่ 2 องค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะหรือหน่วยงาน
ที่มีการเรียนการสอน**

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน การเรียนการสอน	
		ระดับคณะ/ หน่วยงาน	ระดับ มหาวิทยาลัย
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ			
1.1	(สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน	✓	✓
1.2	(สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์	✓	✓
1.3	(สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนามาตรฐานตามอัตลักษณ์	✓	✓
1.4	(สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลสะท้อนเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน	✓	✓
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต			
2.1	(สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	✓	✓
2.2	(สกอ. 2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	✓	✓
2.3	(สกอ. 2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	✓	✓
2.4	(สกอ. 2.4) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	✓	✓
2.5	(สกอ. 2.5) ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้		✓
2.5.1	(มศว 2.5.1) สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	✓	
2.6	(สกอ. 2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	✓	✓
2.7	(สกอ. 2.7) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต	✓	✓
2.8	(สกอ. 2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต	✓	✓
2.9	(สมศ. ๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี	✓	✓
2.10	(สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ อุดมศึกษาแห่งชาติ	✓	✓
2.11	(สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓
2.12	(สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓
2.13	(สมศ. ๑๔) การพัฒนาคณาจารย์	✓	✓
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต			
3.1	(สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร	✓	✓
3.2	(สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต	✓	✓
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย			
4.1	(สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓
4.2	(สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	✓	✓
4.3	(สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ประจำ	✓	✓

องค์ประกอบ/ตัวบ่งชี้		ตัวบ่งชี้สำหรับหน่วยงาน การเรียนการสอน	
		ระดับคณะ/ หน่วยงาน	ระดับ มหาวิทยาลัย
4.4	(สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	✓	✓
4.5	(สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	✓	✓
4.6	(สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	✓	✓
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม			
5.1	(สกอ. 5.1) ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	✓	✓
5.2	(สกอ. 5.2) กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	✓	✓
5.3	(สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย	✓	✓
5.4	(สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก	✓	✓
5.5	(สมศ. ๑๘) ผลการขึ้นำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมด้านต่างๆ	✓	✓
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
6.1	(สกอ. 6.1) ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓
6.2	(สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓
6.3	(สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	✓	✓
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ			
7.1	(สกอ. 7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับ	✓	✓
7.2	(สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้	✓	✓
7.3	(สกอ. 7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ		✓
7.3.1	(มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ	✓	
7.4	(สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง	✓	✓
7.5	(สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย		✓
7.6	(สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน	✓	✓
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ			
8.1	(สกอ. 8.1) ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	✓	✓
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ			
9.1	(สกอ. 9.1) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	✓	✓
9.2	(สมศ. ๑๕) ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด	✓	✓
องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์			
10.1	มศว 10.1 การเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต	✓	✓
รวมตัวบ่งชี้ทั้งหมด		42	43

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

หน่วยงานแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่หน่วยงานจะกำหนดวิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของหน่วยงาน ที่สนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ คณะกรรมการบริหารหน่วยงานเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุกกลุ่มในหน่วยงาน และมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นิสิต ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติหน่วยงานอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา
9. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติของหน่วยงาน (ถ้ามี)
10. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
11. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- 1.1 (สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน
- 1.2 (สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์
- 1.3 (สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนามั่นคงติดตามอัตลักษณ์
- 1.4 (สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ 1.1 (สกอ. 1.1) กระบวนการพัฒนาแผน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักหน่วยงานจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานดำเนินงานสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้น มีคุณภาพ มีความเป็นสากล และเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น หน่วยงานต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของหน่วยงาน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์ นอกเหนือจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของหน่วยงานและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว จะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติรวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงาน และได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงาน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มหน่วยงาน กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับหน่วยงานไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และคำเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ
6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปี อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณา
8. มีการนำผลการพิจารณา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

หมายเหตุ :

1. ระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัย
2. ระดับคณะหรือหน่วยงาน หมายถึง คณะกรรมการประจำหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติคณะหรือหน่วยงานกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.2 (สมศ. ๑๖.๑) ผลการบริหารสถาบันให้เกิดอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยจึงมีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย ด้วยการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ บุคลากร และนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของสถาบัน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานก่อให้เกิดผลกระทบที่เป็นประโยชน์และ/หรือสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. ได้รับการยกย่องในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ ในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

หลักฐานเชิงประจักษ์ในการได้รับการยกย่องหรือยอมรับ การได้รับรางวัลในประเด็นที่เกี่ยวกับอัตลักษณ์ เช่น โล่รางวัล ใบประกาศเกียรติคุณ เกียรติบัตร หนังสือเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

หมายเหตุ :

1. “หนึ่งมหาวิทยาลัย หนึ่งอัตลักษณ์” โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. คณะและสถาบัน มีอัตลักษณ์เดียวกัน โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
3. คณะจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้
4. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยจะต้องมีรายงานไว้ใน SAR ของคณะ และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของมหาวิทยาลัย
5. กรณีที่คณะดำเนินการแยกกับมหาวิทยาลัย ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับคณะ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 1.3 (สมศ. ๑๖.๒) ผลการพัฒนานับถือตามอัตลักษณ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยมีพันธกิจในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและระดับสูง การวิจัยเพื่อสร้างและพัฒน่องค์ความรู้ การบริการวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายและแผนการปฏิบัติงาน รวมทั้งแผนพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่จะสร้างองค์ความรู้ให้สอดคล้องตามอัตลักษณ์ ซึ่งพิจารณาให้จากผลการพัฒนานับถือตามอัตลักษณ์ของแต่ละหน่วยงาน

สูตรการคำนวณ :

$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$

หมายเหตุ :

1. ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกระดับการศึกษา อย่างน้อยร้อยละ 35 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับ สำหรับระดับมหาวิทยาลัยนอกจากครอบคลุมทุกระดับการศึกษาแล้ว ต้องครอบคลุมทุกคณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอน
2. คณะหรือหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนจะดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ตัวบ่งชี้ 1.4(สมศ. ๑๗) ผลการพัฒนาตามจุดเน้นและจุดเด่นที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของสถาบัน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยและหน่วยงานมีการดำเนินงานตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่ส่งผลกระทบเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยและ/หรือหน่วยงาน โดยได้รับการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. มีการสร้างระบบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและบุคลากรในการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่กำหนดอย่างครบถ้วนสมบูรณ์
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
4. ผลการดำเนินงานบรรลุตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงาน และเกิดผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสังคม
5. มหาวิทยาลัยมีเอกลักษณ์ตามจุดเน้น จุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะที่กำหนด และได้รับการยอมรับในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. คณะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับสถาบันก็ได้
2. กรณีที่คณะดำเนินการร่วมกับสถาบันจะต้องรายงานไว้ใน SAR ของคณะและแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วยโดยใช้ผลการประเมินของสถาบัน
3. กรณีหน่วยงานกำหนดเอกลักษณ์ไม่เหมือนกับมหาวิทยาลัย ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่ กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการ การเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือรวมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆที่ใช้ใน การผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ นิสิต (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร ตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. กฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา
10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ คือ

- 2.1 (สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 2.2 (สกอ.2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- 2.3 (สกอ.2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- 2.4 (สกอ.2.4) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- 2.5 (สกอ. 2.5) ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 2.5.1 (มศว 2.5.1) สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- 2.6 (สกอ.2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- 2.7 (สกอ.2.7) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- 2.8 (สกอ.2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต
- 2.9 (สมศ. ๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- 2.10 (สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ
- 2.11 (สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.12 (สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 2.13 (สมศ.๑๔) การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ 2.1 (สกอ. 2.1) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของหน่วยงาน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :ข้อ

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน (ถ้ามี) และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ หรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาสหวิชาชีพ หรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย
(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)
4. มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบ ควบคุม กำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

- มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบ ทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :ข้อ

- มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างหน่วยงานกับภาครัฐหรือภาคเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา
- หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา
- หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโท เฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนิสิตทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

หมายเหตุ :

- การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนิสิตลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่ดรับนิสิต แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภาสถาบันอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว
- การนับจำนวนนิสิตในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 8 ให้นับตามจำนวนหัวนิสิตในปีการศึกษานั้นๆ และนับทั้งนิสิตภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในที่ตั้งและนอกที่ตั้ง
- คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการครบ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วน ตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติม เฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ 2.2 (สกอ. 2.2) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความถนัดทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของหน่วยงานในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น หน่วยงานจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน : หน่วยงานสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางดังนี้

แนวทางที่ 1 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 60 ขึ้นไป

แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

แนวทางที่ 2

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
เท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมิน **ลบด้วย** ร้อยละของ
อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$
--

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอก พิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณา
คุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการ กรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษา
ภายในรอบปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่
บางสาขาวิชาชีพ มีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่า ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา
2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงในการ
นำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
3. คณะหรือหน่วยงานสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้
ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 2.3 (สกอ. 2.3) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในหน่วยงานทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน : หน่วยงานสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 30 ขึ้นไป

แนวทางที่ 2 ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกัน เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 เท่ากับ ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

แนวทางที่ 1

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

แนวทางที่ 2

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา เท่ากับ ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมิน **ลบด้วย** ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5 คะแนนที่ได้ เท่ากับ

$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$
--

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ 2.4 (สกอ. 2.4) ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนิสิต ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.5 (สกอ. 2.5) ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอน หน่วยงานควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนิสิตนานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนิสิต เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนิสิต ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้มีคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นิสิตทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนิสิตผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหาร และสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 - 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นับรวม notebook และ mobile device ต่างๆ ของนิสิตที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับหน่วยงานด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.5.1 (มคอ 2.5.1) สื่อ อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีบริการแหล่งเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์
2. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิตอย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย
3. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ เช่น บริการโสตทัศนูปกรณ์ บริการส่งเสริมสุขภาพ หรือพื้นที่นันทนาการ เป็นต้น
4. มีบริการระบบสาธารณูปโภค การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องห้องสุขา ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
5. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 1 – 4 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
6. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 5 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.6 (สกอ. 2.6) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลหน่วยงาน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิตซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้ และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนิสิต เช่น การเปิดโอกาสให้นิสิตได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วน ร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียน การสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้อง ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผล การเรียนรู้ ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยหรือคณะจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอน ในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และปริญญานิพนธ์ เป็นต้น
2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของหน่วยงาน ที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน
3. กรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการ จัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละ ภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2หรือ 3ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5ข้อ	มีการดำเนินการ 6ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.7 (สกอ. 2.7) ระบบและกลไกพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :ข้อ

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อย สำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลการศึกษา และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรม การประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัย หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม :ข้อ

6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากปริญญานิพนธ์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ครบ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์ มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ 2.8 (สกอ. 2.8) ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น หน่วยงานจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่หน่วยงานจัดให้กับนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิต และผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งหน่วยงาน
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายมหาวิทยาลัย (ตั้งแต่ 3 มหาวิทยาลัยขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกมหาวิทยาลัยระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 2.9 (สมศ.๑) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาในสาขาต่างๆ ที่ได้งานทำ หรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำ ภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา เมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

สูตรการคำนวณ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

หมายเหตุ :

1. ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ผู้อุปสมบท และผู้ที่เกณฑ์ทหาร (หักออกทั้งตัวตั้งและตัวหาร)
2. ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ อย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะ ครอบคลุมทุกคณะ กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำให้ครบและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับผลที่เก็บได้ในครั้งแรก
3. ถ้าคณะไม่มีนิสิตระดับปริญญาตรี เว้นไม่ต้องรับการประเมินตัวบ่งชี้

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 85 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 85 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(85 \times 5) \div 100 = 4.25$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 4.25 คะแนน

ตัวบ่งชี้ 2.10 (สมศ. ๒) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ. ระบุ โดยเป็น คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง TQF ตาม สาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพ กำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน ต้องทำการ ประเมินครบทุกด้าน

สูตรการคำนวณ :

คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติเท่ากับ

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต(ปีการศึกษา)

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด(ปีการศึกษา)

หมายเหตุ :

1. ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20
2. การคำนวณ ตัวตั้ง สามารถคำนวณได้ทั้งรวมคะแนนแต่ละคน(ทุกด้าน) หรือ (ค่าเฉลี่ย x จำนวน ข้อที่ประเมิน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ตัวบ่งชี้ 2.11 (สมศ. ๓) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ได้

ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceeding)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceeding) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ(TCI, สมศ.)
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ที่ได้รับการยอมรับในสาขา หรือในระดับสากล เช่น ISI หรือ Scopusหรือ SJR

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

*องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกสถานศึกษาร่วมพิจารณาด้วย

สูตรการคำนวณ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เท่ากับ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่} \\ \text{ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด(ปีปฏิทิน)}} \times 100$$

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

หมายเหตุ :

1. **การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ** เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโขนระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น
2. **การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน** เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศหมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
3. **การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ** เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 15.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(15.5 \times 5) \div 25 = 3.10$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.10 คะแนน

ตัวบ่งชี้ 2.12 (สมศ. ๔) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่สามารถนับเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทได้

ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ /ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานสากล ISI

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

สูตรการคำนวณ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เท่ากับ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของ
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด(ปีปฏิทิน)}} \times 100$$

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

หมายเหตุ :

1. การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโซนระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น
2. การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย)และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
3. การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 25.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 25.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ $(25.5 \times 5) \div 50 = 2.55$
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 2.55คะแนน

ตัวบ่งชี้ 2.13 (สมศ. ๑๔) การพัฒนาคุณภาพของคณาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบาย:

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลคุณภาพของคณาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

ระดับคุณภาพของอาจารย์ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

หมายเหตุ :

คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ ให้รับรองการเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์ของ สกอ. และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ กพ.

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ(ปีการศึกษา)}}{\text{อาจารย์ประจำทั้งหมด(ปีการศึกษา)}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 6 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 5.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

- 1) กำหนดร้อยละ 6 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2) ดังนั้น ร้อยละ 5.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3) การคำนวณ คือ $(5.5 \times 5) \div 6 = 4.58$
- 4) หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 4.58 คะแนน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิต

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนิสิตเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นิสิตเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานิสิตแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นิสิตและศิษย์เก่า ซึ่งหน่วยงานจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนิสิตและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนิสิตที่ดำเนินการโดยองค์กรนิสิต ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อให้นิสิตได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 1.1 (สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- 1.2 (สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต

ตัวบ่งชี้ 3.1 (สกอ. 3.1) ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นิสิตและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิตและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นิสิตและศิษย์เก่า และ(3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นิสิตและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นิสิต
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนิสิต
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นิสิต
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนิสิต

หมายเหตุ :

กรณีหน่วยงานที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และ ข้อ 5 โดยอัตโนมัติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 3.2 (สกอ. 3.2) ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนิสิตต่างๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนิสิตหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยหน่วยงานและโดยองค์กรนิสิต เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรม จริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. หน่วยงานจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิตที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นิสิต
3. มีการส่งเสริมให้นิสิตนำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนิสิตอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีน้ำเงิน
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นิสิตสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน และมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานิสิต
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

หน่วยงานแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละหน่วยงานอย่างไรก็ตามทุกหน่วยงานจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจหน่วยงาน ดังนั้นจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละหน่วยงานเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ(1) หน่วยงานต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน (2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆของหน่วยงานและ(3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษาพ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสามพ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัยพ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
7. แผนยุทธศาสตร์การวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (พ.ศ. 2552-2555)
8. คู่มือบริหารงานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

- 1.1 (สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 1.2 (สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 1.3 (สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
- 1.4 (สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- 1.5 (สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
- 1.6 (สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 (สกอ. 4.1) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคลทรัพยากรเงินเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของหน่วยงาน และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย
4. มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน เพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของหน่วยงานอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯ หรือหน่วยวิจัยฯ หรือศูนย์เครื่องมือ หรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯ เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯ เช่น การจัดประชุมวิชาการ การจัดแสดงงานสร้างสรรค์ การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 (สกอ. 4.2) ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์นิสิตวิชาการ วิชาการหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกหน่วยงาน ดังนั้นหน่วยงานต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวมเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่มโดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติและมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวมคัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม : ข้อ

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรและมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ ตามเกณฑ์ ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อตามเกณฑ์ ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อตามเกณฑ์ ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ครบ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป และครบถ้วนตามเกณฑ์ มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 (สกอ. 4.3) เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

การคิดรอบปี : ปีการศึกษาและปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในหน่วยงานคือเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในหน่วยงานและที่ได้รับจากภายนอกหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของหน่วยงาน นอกจากนั้นเงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่หน่วยงานได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของหน่วยงาน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก(ปีงบประมาณ)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ(ปีการศึกษา)}} \\ (\text{นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ})$$

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

เกณฑ์การประเมิน :

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : จำนวนเงินสนับสนุนงาน วิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 180,000 บาทขึ้นไปต่อคน
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 150,000 บาทขึ้นไปต่อคน

3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกหน่วยงานที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 75,000 บาทขึ้นไปต่อคน

การสรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะหรือหน่วยงาน หรือระดับมหาวิทยาลัย

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะหรือหน่วยงาน เทียบกับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชา ในคณะหรือหน่วยงาน
2. คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย เทียบกับ ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะหรือหน่วยงาน ในมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญารับทุนในปีการศึกษาหรือปีงบประมาณนั้นๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของสถาบันที่ร่วมโครงการให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐานให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละสถาบัน
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัยสามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญารับทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัยแต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 (สมศ. ๕) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของหน่วยงาน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ในกรณีที่บทความวิจัยของอาจารย์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ร่วมกับนิสิต/นักศึกษา ในระดับบัณฑิตศึกษา จะนับได้เมื่ออาจารย์เป็นเจ้าของโครงการวิจัยนั้น

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการ จัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงาน หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai – Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

ระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 3 หรือ 4 (Q3 หรือ Q4) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) โดยวารสารนั้นถูกจัดอยู่ในควอไทล์ที่ 1 หรือ 2 (Q1 หรือ Q2) ในปีล่าสุด ใน subject category ที่ตีพิมพ์ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏในฐานสากล ISI

ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพการเผยแพร่
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด(ปีการศึกษา)}} \times 100$$

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

หมายเหตุ :

1. การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการเฉพาะระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมือการจัดแสดงโซนระหว่าง ไทย-ลาว เป็นต้น
2. การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ
3. การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ เท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
- กลุ่มสาขาวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ: กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพจากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 15.5 จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ $(15.5 \times 5) \div 20 = 3.875$
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.875 คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.5 (สมศ. ๖) งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของหน่วยงาน การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้น สามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการ โครงการวิจัย และรายงานการวิจัยอย่างถูกต้อง สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความคิดเห็นริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจน ตามวัตถุประสงค์และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หรือบริการที่จัดให้แก่บุคคลภายนอก

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม มีดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุข ด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น
2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมาย หรือกำหนดมาตรการ กฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กร หรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น
3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้ หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น
4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจ ยกระดับจิตใจ ก่อให้เกิดสุนทรียภาพ สร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาล ซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร หรือชุมชนภายนอกสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา พร้อมทั้งระบุผลของการดำเนินงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด รวมลาศึกษาต่อ}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 15.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 15.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ $(15.5 \times 5) \div 20 = 3.875$
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.875คะแนน

ตัวบ่งชี้ที่ 4.6 (สมศ. ๗) ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพสะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย การปฏิบัติจริง และได้นำไปใช้ในการแก้ไขปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษา และเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการ ตำรา หรือหนังสือ ที่ผ่านกระบวนการ กลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้ว ตามเกณฑ์ของ กพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ หรือเทียบเท่า

ผลงานวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่ สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือ การวิจัย โดยจัดทำในรูป ของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่านแล้ว
- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนอง เนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา
- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่าน ทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใด วิชาหนึ่ง ทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของ ผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือ สาขาวิชาที่ เกี่ยวเนื่อง

ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอ ตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่าน ตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

การนับ

- ตำราหรือหนังสือที่ผ่านการขอผลงานทางวิชาการให้นับวันที่สภาสถาบันอนุมัติ
- ตำราหรือหนังสือที่ไม่ได้ขอตำแหน่งทางวิชาการให้นับตามวันที่เผยแพร่
- ตามเกณฑ์ค่าน้ำหนัก 0.75 หากผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนดนั้น เป็นบุคคลคนเดียวกับใน list สกอ. สามารถนับ ค่าน้ำหนัก 1 ได้

สูตรการคำนวณ :

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ(ปีปฏิทิน)}}{\text{จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งหมด(ปีการศึกษา)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 5.5 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 5.5จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ $(5.5 \times 5) \div 10 = 2.75$
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 2.75คะแนน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของหน่วยงานอุดมศึกษา หน่วยงานพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่หน่วยงานมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอิสระ หน่วยงานสาธารณะชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพย์สินของหน่วยงาน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนา วิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว หน่วยงานยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนิสิตและเป็นการสร้างรายได้ของหน่วยงานจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติของหน่วยงาน (ถ้ามี)
6. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
7. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553-2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. นโยบายด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- 5.1 (สกอ. 5.1)ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- 5.2 (สกอ. 5.2)กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- 5.3 (สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย
- 5.4 (สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก
- 5.5 (สมศ. ๑๘) ผลการขึ้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นต่างๆ

ตัวบ่งชี้ 5.1 (สกอ. 5.1) ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของหน่วยงาน หน่วยงานพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็นระบบ และมีการจัดโครงสร้างหน่วยงานเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าว การให้บริการทางวิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย และสามารถบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยต้องมีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 5.2 (สกอ. 5.2) กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานวิชาชีพ สังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของหน่วยงาน พิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก และ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชน หรือภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือหน่วยงานวิชาชีพ เพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของหน่วยงาน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือภาคเอกชน หรือภาครัฐ หรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไก หรือกิจกรรมให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในหน่วยงาน มหาวิทยาลัย และเผยแพร่สู่สาธารณชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 5.3 (สมศ. ๘) ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะของการเป็นที่พึ่งของชุมชนหรือเป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งของประเทศชาติและนานาชาติ พิจารณาจากระดับของการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้ในการพัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชาหรือหลักสูตร เป็นต้น การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการมาพัฒนา มี 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท

สูตรการคำนวณ :

จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย	×
จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการทั้งหมดตามแผนที่สภาสถาบันอนุมัติ	100

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ตัวอย่างการคำนวณ: จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 20 ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ ดังนี้

1. กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน
2. ดังนั้น ร้อยละ 20 จะเท่ากับกี่คะแนน
3. การคำนวณ คือ $(20 \times 5) \div 30 = 3.33$
4. หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.33 คะแนน

ตัวบ่งชี้ 5.4 (สมศ. ๙) ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม แล้วก่อให้เกิดโครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆ หรือ ทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคม หรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

หมายเหตุ :

1. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
2. “ยั่งยืน” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
3. “เข้มแข็ง” หมายถึง สามารถพึ่งพาตนเองได้
4. สำหรับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ได้รับการประเมินปี 2555 เป็นต้นไป สามารถใช้โครงการ/กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาวโดยได้รับการอนุมัติจากสภาสถาบันว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืน เข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมศ. จะพิจารณาให้คะแนนล่วงหน้า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 5.5 (สมศ. ๑๘) ผลการชั้นนำ ป้องกัน หรือแก้ปัญหาของสังคมในประเด็นต่างๆ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานกำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของมหาวิทยาลัย หรือของรัฐ หรือของประเทศ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคมและแก้ปัญหาสังคมในเรื่องต่างๆ

การดำเนินการให้หน่วยงานเลือกดำเนินการอย่างน้อย 2 ประเด็น จากประเด็นชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคมในด้านต่างๆ อาทิ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ความรักชาติ บำรุงศาสนาและเทิดทูนพระมหากษัตริย์ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุ นโยบายรัฐบาล เศรษฐกิจ การพร้อมรับการเป็นสมาชิกสังคมอาเซียน พลังงานสิ่งแวดล้อม อุบัติภัย สิ่งเสพติด ความฟุ่มเฟือย การแก้ปัญหาความขัดแย้ง สร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง ตลอดจนการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้เป็นสถาบันพอเพียงแบบอย่าง เป็นต้น

ทั้งนี้ ประเด็นที่ชั้นนำหรือแก้ปัญหาสังคมที่หน่วยงานเลือกดำเนินการต้องผ่านการเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยโดยหน่วยงานจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้ ซึ่งมาตรการส่งเสริมของหน่วยงานอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของมหาวิทยาลัยก็ได้

เกณฑ์มาตรฐาน 18.1 :ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในสถาบัน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อสถาบัน
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน 18.2 :ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อคนในชุมชน
4. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนหรือสังคม
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. มาตรการส่งเสริมของหน่วยงานอาจเหมือน หรือแตกต่าง หรือส่งผลกับมาตรการส่งเสริมของมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
2. หน่วยงานจะดำเนินการแยกหรือดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยก็ได้
3. กรณีที่หน่วยงานดำเนินการร่วมกับมหาวิทยาลัยต้องรายงานไว้ใน SAR ของหน่วยงาน และแสดงหลักฐานการดำเนินงานด้วย โดยใช้ผลการประเมินของมหาวิทยาลัย
4. กรณีที่หน่วยงานมีการดำเนินงานในประเด็นเดียวกับมหาวิทยาลัย และมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลการประเมินจะพิจารณาข้อมูลในระดับมหาวิทยาลัย โดยหน่วยงานที่มีส่วนร่วมให้ใช้คะแนนเดียวกับมหาวิทยาลัย
5. กรณีที่หน่วยงานมีการดำเนินงานในประเด็นที่ต่างจากมหาวิทยาลัย ผลการประเมินจะพิจารณาในระดับหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
-	มีการดำเนินการ 1ข้อ	มีการดำเนินการ 2ข้อ	มีการดำเนินการ 3ข้อ	มีการดำเนินการ 4 - 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของหน่วยงาน ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญา และธรรมชาติของแต่ละหน่วยงาน และมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิต รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสานพัฒนา เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม สร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ

- 6.1 (สกอ. 6.1)ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- 6.2 (สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- 6.3 (สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 (สกอ.6.1) ระบบและกลไกการดำเนินงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการทำงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนิสิต
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 (สมศ. ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพ วิถีชีวิต และจิตใจที่ดำรงของบุคคลและสังคม เป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่หน่วยงานพึงตระหนัก ที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้สังคมในหน่วยงานอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข อย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของสังคม การส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. “ต่อเนื่อง” หมายถึง มีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป
2. เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะและวัฒนธรรมของไทย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 6.3 (สมศ. ๑๑) การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรม เกี่ยวข้องกับความสุนทรีย์และรสนิยม เกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคม โดยมีลักษณะที่เป็นพลวัต มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญา โดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรม สามารถเลือกรับรักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงาม อย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในหน่วยงานที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่ สะอาดถูกสุขลักษณะ และตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงาม สอดคล้องกับธรรมชาติ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นิสิตและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนิสิตที่เกี่ยวข้องกับประเด็น 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

หมายเหตุ :

1. “สะอาด” หมายถึง ไม่รก มีระเบียบ รักษาง่าย ใช้สะดวก
2. “สุขลักษณะ” หมายถึง สะอาด ปลอดภัย ไร้มลภาวะ สุขใจ สบายกาย
3. “สวยงาม” หมายถึง มีการจัดแต่งอาคาร สภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลือง และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

หน่วยงานต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะผู้บริหาร สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ หน่วยงานจะต้องบริหารจัดการด้านต่างๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
6. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ พ.ศ. 2552-2553
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)
8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง คู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2551
9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง มาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้ จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ

- 7.1 (สกอ. 7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับ
- 7.2 (สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้
- 7.3 (สกอ. 7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
 - 7.3.1 (มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ
- 7.4 (สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง
- 7.5 (สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
- 7.6 (สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน

ตัวบ่งชี้ 7.1 (สกอ.7.1) ภาวะผู้นำของสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานและผู้บริหาร ทุกระดับ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงาน คือคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารทุกระดับหน่วยงานนั้น ๆ หากคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และกำกับดูแล ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้หน่วยงานเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและ/หรือหน่วยงานกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ กำหนดทิศทางการดำเนินงาน และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาหน่วยงาน
3. ผู้บริหารมีการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของหน่วยงานไปยังบุคลากรในหน่วยงาน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงาน เพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. สภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานประเมินผลการบริหารงานของหน่วยงาน และผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ :

1. หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

2. การดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 และข้อ 7 ในระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัย และในระดับคณะหรือหน่วยงาน หมายถึง คณะกรรมการประจำหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติคณะหรือหน่วยงานกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.2 (สกอ. 7.2) การพัฒนาสถาบันสู่สถาบันเรียนรู้

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ดังนั้นหน่วยงานจึงต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้เช่นกัน โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในหน่วยงาน ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยและหน่วยงานมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงาน ประกอบด้วย การระบุมความรู้ การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในหน่วยงาน การกำหนดแนววิธีปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)
5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปีการศึกษาปัจจุบันหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา ที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.3 (สกอ.7.3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนในระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสถาบัน ทั้งนี้ ระดับดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งาน โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (information system plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.3.1 (มศว 7.3.1) การพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานควรมีการพัฒนาหรือนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหาร การวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงาน ทั้งนี้ ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งาน โดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
2. มีการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
3. มีการนำข้อมูลจากระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจและมีการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ เสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน
4. มีการประเมินแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือประเมินแผนพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
5. มีการปรับปรุงแผนการใช้ระบบสารสนเทศ หรือแผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 7.4 (สกอ. 7.4) ระบบบริหารความเสี่ยง

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้หน่วยงานมีระบบบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารและควบคุมปัจจัย กิจกรรม และกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิด เพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหา รวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่างๆ มีความพร้อมใช้งาน มีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของหน่วยงานร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน
2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้าน ตามบริบทของหน่วยงาน จากตัวอย่างต่อไปนี้
 - ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงิน งบประมาณ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
 - ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ หรือกลยุทธ์ของหน่วยงาน
 - ความเสี่ยงด้านนโยบาย กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ
 - ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
 - ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร
 - ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
 - อื่นๆ ตามบริบทของสถาบัน
3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2
4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูง และดำเนินการตามแผน

5. มีการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผน และรายงานต่อสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัยหรือคณะกรรมการประจำหน่วยงานไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ :

การดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานข้อ 5 และข้อ 6 ในระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง สภามหาวิทยาลัย และในระดับคณะหรือหน่วยงาน หมายถึง คณะกรรมการประจำหน่วยงาน หรือคณะกรรมการที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการคณะหรือหน่วยงานตามที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพระราชบัญญัติคณะหรือหน่วยงานกำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5ข้อ	มีการดำเนินการ 6ข้อ

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในหน่วยงานในรอบปีการประเมิน ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนิสิต คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียง ภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของหน่วยงาน อันเนื่องมาจากความบกพร่องของหน่วยงานในการควบคุม หรือจัดการกับความเสี่ยง หรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนน

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของนิสิต คณาจารย์บุคลากรภายในหน่วยงาน ทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่หน่วยงานสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของหน่วยงานในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. หน่วยงานเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดี อันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัยหรือบุคลากรขาดจริยธรรม จรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ข่าว online เป็นต้น
3. หน่วยงานขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ ส่งผลกระทบต่อนิสิตปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

การไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0)

1. หน่วยงานมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกัน หรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องราวแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้า และดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัย อยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของหน่วยงาน
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

หมายเหตุ :

หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้ว มหาวิทยาลัยก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกันหากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้น

ตัวบ่งชี้ 7.5 (สมศ. ๑๒) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (เฉพาะระดับมหาวิทยาลัย)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรหลักของมหาวิทยาลัยที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย กำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรม ในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย รวมทั้งการควบคุมและ การตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการพัฒนามหาวิทยาลัย อย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นการประเมิน คุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และบทบาท ของสภามหาวิทยาลัย การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการดำเนินงานตามมติการประชุม สภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย (คะแนนเต็ม 5) ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภามหาวิทยาลัยทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์ ทิศทาง กำกับนโยบาย ข้อบังคับ ระเบียบ
3. สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภามหาวิทยาลัยกำกับ ติดตาม การดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
5. สภามหาวิทยาลัยดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล

ตัวบ่งชี้ 7.6 (สมศ. ๑๓) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารหน่วยงาน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของหน่วยงาน จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของการบริหารงานตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารหน่วยงาน ประสิทธิภาพของแผนปฏิบัติการประจำปี ความสามารถในการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)

หมายเหตุ:

1. ระดับคณะ/หน่วยงาน ผู้บริหารหมายถึง คณบดี/ผู้อำนวยการ
2. ระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารหมายถึง อธิการบดี

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของหน่วยงาน ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของหน่วยงาน จะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของหน่วยงาน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง การศึกษาต่างๆ ของนิสิต รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารหน่วยงาน จะต้องมีการใช้เงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงาน ประจำปีของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่าย ทั้งหมดต่อจำนวนนิสิต ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนิสิต ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามสาขาวิชา รายได้ทั้งหมดของหน่วยงานหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย)ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตาม ภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของหน่วยงาน ที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. มาตรฐานหน่วยงานอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (หน่วยงานอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้
7. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. นโยบายด้านการบริหารจัดการ และด้านการเงินและงบประมาณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

- 8.1 (สกอ. 8.1)ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ 8.1 (สกอ. 8.1) ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีงบประมาณหรือ ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หน่วยงานจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงิน ซึ่งเป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะต้องสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันและหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือหน่วยงานจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติม เช่น การแปลงทรัพย์สินทางปัญญาเป็นมูลค่า รวมทั้งมีการวิเคราะห์ต้นทุนของการดำเนินงานด้วย เช่น ต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตบัณฑิตในแต่ละหลักสูตร โดยที่ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินควรเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ด้านการเงิน หลักเกณฑ์การจัดสรร และการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาหน่วยงานและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ และรายงานต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงิน และความมั่นคงของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้เงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่หน่วยงานและมหาวิทยาลัยกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้เงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ :

แผนกลยุทธ์ทางการเงิน เป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของหน่วยงานที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของหน่วยงานให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน หน่วยงานควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่หน่วยงานใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือหน่วยงานจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่นๆ อีกเพิ่มเติมระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่เกิดขึ้น หน่วยงานจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยงาน

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการบริหารการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF : HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
10. ปรัชญา และปณิธานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และของหน่วยงาน
11. แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2553–2567) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- 9.1 (สกอ. 9.1)ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
- 9.2 (สมศ. ๑๕)ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ตัวบ่งชี้ 9.1 (สกอ. 9.1) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องระบบและกลไกการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนากิจการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าประสงค์ และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต้นสังกัด ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง และมีวัฒนธรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

สำหรับหน่วยงานถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามระบบและกลไกของมหาวิทยาลัย และของหน่วยงานที่มีการกำหนดขึ้น ซึ่งประกอบด้วยการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนากิจการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่าหน่วยงานและมหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนากิจการของหน่วยงาน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของหน่วยงาน
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วน ประกอบด้วย (1) การควบคุม ติดตามการดำเนินงาน และประเมินคุณภาพ (2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการบริหารหน่วยงานและมหาวิทยาลัยตามกำหนดเวลา และรายงานข้อมูลครบถ้วนตามที่กำหนดในระบบ CHE QA online และ (3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนากิจการการศึกษาของหน่วยงาน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงาน และส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศหรือสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทุกองค์ประกอบคุณภาพ
7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้บริการตามพันธกิจของหน่วยงาน
8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย และมีกิจกรรมร่วมกัน
9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

ตัวบ่งชี้ 9.2 (สมศ. ๑๕) ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัด

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้น ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในฐานะสถาบันศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงกำหนดระบบในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีการตรวจและประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า เป็นประจำทุกปีการศึกษา พร้อมทั้งกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพสอดคล้องตามตัวบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด เพื่อสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคุณภาพการดำเนินงานด้านต่างๆ ของหน่วยงาน และมหาวิทยาลัย

การพิจารณาผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัดนั้น พิจารณาจากคะแนนผลการประเมินคุณภาพภายใน ระดับหน่วยงาน ย้อนหลัง 3 ปี โดยเริ่มเก็บข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายในตั้งแต่ปีการศึกษา 2553

สูตรการคำนวณ :

ผลประเมินการประกันคุณภาพภายในรับรองโดยต้นสังกัดเท่ากับ

ผลรวมคะแนนผลประเมินประกันภายในโดยต้นสังกัด
จำนวนปี

เกณฑ์การประเมิน :

เกณฑ์การประเมินใช้ค่าเฉลี่ยของผลประเมินการประกันคุณภาพภายในโดยต้นสังกัด 3 ปีย้อนหลังเป็นคะแนนของตัวบ่งชี้

หมายเหตุ:

ใช้คะแนนประเมินระบบประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษา ระดับหน่วยงาน ตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด ย้อนหลัง 3 ปี ทั้งนี้ หน่วยงานเริ่มใช้คะแนนตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เช่น

- ประเมินปี 2554 ใช้คะแนนประเมิน 1 ปี คือ ปี 2553
- ประเมินปี 2555 ใช้คะแนนประเมิน 2 ปี คือ ปี 2553 และ 2554
- ประเมินปี 2556 ใช้คะแนนประเมิน 3 ปี คือ ปี 2553, 2554 และ 2555

องค์ประกอบที่ 10 ตัวบ่งชี้อัตลักษณ์

ตัวบ่งชี้ 10.1 (มศว 10.1) การเสริมสร้างอัตลักษณ์นิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนิสิต และการเปิดโอกาสให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมด้านต่างๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ล้วนเป็นส่วนหนึ่งในการหล่อหลอมให้นิสิตและบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยและสังคมคาดหวัง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัยที่กำหนดอัตลักษณ์ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉพาะ “มีทักษะสื่อสาร” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน (Language) ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล/ความรู้ (Teaching) ความสามารถในการใช้ ICT (Information Communication Technology) อันมาจากรากฐานของ “ความเป็นครู” ดังที่ปรากฏในปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยที่มุ่งส่งเสริมให้บัณฑิตสามารถก้าวเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์ในฐานะทรัพยากรบุคคลที่มีความเจริญงอกงามทั้งด้านความรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ฉะนั้นการเสริมสร้างให้นิสิตของมหาวิทยาลัยมีอัตลักษณ์เฉพาะจึงเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างให้เกิดบัณฑิตที่พึงประสงค์ โดยมหาวิทยาลัยมุ่งส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมพัฒนาศักยภาพนิสิต และเปิดโอกาสให้นิสิตเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมด้านต่างๆ ทั้งในระดับคณะ/หน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่อัตลักษณ์นิสิต ให้นิสิต คณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัย รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องรับทราบอย่างทั่วถึง
2. มีการบรรยายละเอียดของวิธีการสอนที่อาจารย์สวดแทรก หรือส่งเสริมให้นิสิตมีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์นิสิตของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรหรือรายวิชาใดวิชาหนึ่ง
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต
4. มีการประเมินผลการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์นิสิต
5. นำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนการสอน และโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมอัตลักษณ์ของนิสิต

หมายเหตุ :

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หมายถึง อัตลักษณ์นิสิตในประเด็น “มีทักษะสื่อสาร” ซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นประเด็นที่มหาวิทยาลัยมุ่งให้ปรากฏเป็นคุณลักษณะของบัณฑิต มศว ที่สังคมยอมรับ

“มีทักษะสื่อสาร” ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจชัดเจน (Language)
2. ความสามารถในการถ่ายทอดข้อมูล/ความรู้ (Teaching)
3. ความสามารถในการใช้ ICT (Information Communication Technology)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 10.2 (คณะ) : การบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับบริการวิชาการแก่ชุมชน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

การคิดรอบปี : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเน้นการบริการทางวิชาการอย่างมีส่วนร่วม เพื่อให้ชุมชนเข้มแข็งและยั่งยืน ซึ่งคณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร จึงมุ่งเน้นพัฒนา ตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยให้คณาจารย์มีส่วนในการบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับการบริการวิชาการแก่ชุมชน

สูตรการคำนวณ :

ร้อยละของงานวิจัยหรือการเรียนการสอนที่บริการวิชาการแก่ชุมชน ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
เท่ากับ

$$\frac{\text{จำนวนการบูรณาการงานวิจัยหรือการเรียนการสอนกับบริการวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริงทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ โดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ดังนี้

ตัวอย่างการคำนวณ : จากสูตรการคำนวณ เท่ากับ ร้อยละ 20 ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบ

- 1.กำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน
- 2.ดังนั้น ร้อยละ 20 จะเท่ากับกี่คะแนน
- 3.การคำนวณ คือ $(20 \times 5) \div 30 = 3.33$
- 4.หน่วยงาน จะได้ค่าคะแนนการประเมินเท่ากับ 3.33 คะแนน

บรรณานุกรม

ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2553 (สำหรับหน่วยงานการเรียนการสอน). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2553.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558) ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2554.

ภาคผนวก

คำชี้แจงในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่มีการเรียนการสอน ให้คณะหรือหน่วยงานเลือกตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบท โครงสร้าง และระบบการบริหาร และปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมิน
2. อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการ พนักงาน และบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย
3. นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงาน หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย
4. การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ ให้นับระยะเวลาการทำงาน ดังนี้
 - 9 – 12 เดือน คิดเป็น 1 คน
 - 6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน คิดเป็น 0.5 คน
 - น้อยกว่า 6 เดือน ไม่สามารถนำมานับได้
5. ตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณ ดังนี้
 - 5.1 ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆ กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อ ได้คะแนนเท่าใด กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ถือเป็นว่าได้ 0 คะแนน
 - 5.2 ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ย กำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม)
6. การแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนน
 - 6.1 ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5
 - 6.2 ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

$$\frac{\text{ค่าร้อยละที่ได้จากการดำเนินงาน}}{\text{ร้อยละที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5 = \text{คะแนนที่ได้}$$

7. ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

72.364 เป็น 72.36

3.975 เป็น 3.98

8. เกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็นแบบ 5 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนน ให้ได้ 0 คะแนน โดยมีความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง การดำเนินงานต้องปรับปรุง

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับพอใช้

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง การดำเนินงานระดับดี

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง การดำเนินงานระดับดีมาก

นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเอง หรือรวมทั้ง มีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงาน มีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัด กิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยสะท้อนจากการที่นิสิตสามารถเลือกเรียนรายวิชา หรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของ วิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้ และทักษะทางวิชาชีพ ทักษะชีวิตและทักษะสังคม มีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- 3) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism)
- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึง การผสมกลมกลืนของแผน กระบวนการ สารสนเทศ การจัดสรร ทรัพยากร การปฏิบัติการ ผลลัพธ์ และการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของหน่วยงานหรือ มหาวิทยาลัย (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผล เป็นมากกว่าความสอดคล้องไปใน แนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายใน ระบบการจัดการ ผลการ ดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุม วิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อย ร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ ประชุมวิชาการ และบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม

(Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกมหาวิทยาลัย หรือเป็นการให้บริการที่จัดในมหาวิทยาลัยโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษา ค้นคว้าหรือทดลอง วิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

จรรยาบรรณนักวิจัย หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไป เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสม ตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัย ดังนี้

- 1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษา ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา โดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการ คือ

- 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง

- 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนิสิต

และต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ

- 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง
- 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน
- 4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน
- 5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา
- 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา
- 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน
- 8) จรรยาบรรณต่อนิสิตและผู้รับบริการ
- 9) จรรยาบรรณต่อประชาชน และ
- 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

นิสิตเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียน ดังนี้

- **ระบบทวิภาค**

- สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ : ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

- **ระบบไตรภาค**

- สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

- สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

1) คำนวณค่าหน่วยกิตนิสิต (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษา รวบรวมหลังจากนิสิตลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

$$SCH = \sum ni$$

เมื่อ ni = จำนวนนิสิตที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

Ci = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$FTES = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

นิสิตภาคปกติ หมายถึง นิสิตที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยมหาวิทยาลัยได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นิสิตภาคพิเศษ หมายถึง นิสิตที่เรียนในช่วงเวลาราชการ หรือนอกเวลาราชการ โดยมหาวิทยาลัยมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์ และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ หรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมาย เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ มีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ บันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบ หรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของมหาวิทยาลัย ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นิสิต ผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง สถาบันการศึกษาอื่นๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลกฎระเบียบ องค์กรที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย โดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปี เป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย แผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ พันธกิจ

เป้าประสงค์ วัตถุประสงค์ ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยควรครอบคลุมทุกภารกิจของหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยหน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปี เป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ ประกอบด้วย โครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรม ค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น รวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการ รายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่น ๆ องค์ประกอบของระบบ ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้ โดยมีการจัดสรรทรัพยากร มีการจัดองค์การ หน่วยงาน หรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผลรวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆ และนำส่งไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน การบริหาร หรือการตัดสินใจ โดยมีคอมพิวเตอร์ รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศ ระบบสารสนเทศในองค์กรมีหลายประเภทในแต่ละประเภทมีได้หลายระบบ ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือวารสารวิชาการ ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล เช่น ฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่เป็นที่ยอมรับในสาขานั้นๆ หรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติ และมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรมหาชน หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล หมายถึง การปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุม ดูแลกิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม นอกจากนี้ ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ หากได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่รวมถึงศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและความถูกต้อง ชอบธรรมทั้งปวง ซึ่งวิญญูชนพึงมี และพึงประพฤติปฏิบัติ อาทิ ความโปร่งใสตรวจสอบได้ การปราศจากการแทรกแซงจากองค์กรภายนอก เป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือ ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีภารกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์การสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึงตอบสนองความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือ การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือ กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา ชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรี โดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือ กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือ การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากร และภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่นๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจ และการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างคามพึงพอใจ

ในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มผลผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือ การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือ การได้รับการปฏิบัติและได้รับบริการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชายหรือหญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษา การฝึกอบรม และอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือ การหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

ตัวบ่งชี้กลาง

กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่ประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้พิจารณาตามตัวบ่งชี้กลาง ดังนี้

1. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และ ทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
2. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
3. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
4. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบ ทุกรายวิชา
5. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุด ปีการศึกษา
6. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้า มี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
7. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
8. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
9. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
10. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
11. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
12. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ :

สถาบันอุดมศึกษาอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของสถาบันฯ หรือ กำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้น เพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเอง โดยกำหนดไว้ในรายละเอียด ของหลักสูตร ทั้งนี้ หลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตาม เป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีจึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือ มีการดำเนินงานตามข้อ 1- 5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

**รายการเตรียมรับการตรวจประเมิน
คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑการเกษตร**

ระดับคณะ

ก่อนการตรวจประเมิน

1. ติดต่อกรรมการตรวจประเมิน อย่างน้อย 1 เดือน
2. ส่งรายชื่อกรรมการให้ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา มศว เพื่อทำคำสั่ง อย่างน้อย 1 เดือน
3. ประชาสัมพันธ์โครงการฯ และเชิญชวนบุคลากรเข้าร่วมฟังสรุปผล (ทำหนังสือเชิญ) อย่างน้อย 2 สัปดาห์
4. ส่งเอกสารให้ผู้ประเมิน (SAR กำหนดการ คำสั่งแต่งตั้ง แบบฟอร์มรายงานผล) อย่างน้อย 1 สัปดาห์
5. Write หลักฐานอ้างอิงลง CD เท่าจำนวนกรรมการ อย่างน้อย 2 สัปดาห์
6. เตรียมห้องตรวจประเมิน อย่างน้อย 1 สัปดาห์
7. จัดเตรียมหลักฐานไว้ในห้องตรวจประเมิน อย่างน้อย 3 สัปดาห์
8. เตรียมห้องสัมภาษณ์
9. เตรียมห้องรับฟังสรุปผล
10. ทำป้ายชื่อกรรมการ
11. เตรียมการนำเสนอข้อมูลให้คณบดี Present
12. เตรียมสื่อ (NB เท่าจำนวนกรรมการ LCD ไมค์ Printer)
13. เตรียมวัสดุสำหรับกรรมการตรวจประเมิน (ดินสอ ยางลบ เครื่องคิดเลข กบเหลาดินสอ Post-it)
14. เตรียมไฟล์ AS-3
15. เตรียมไฟล์ตาราง Common data set
16. ใบเซ็นชื่อของกรรมการ กรรมการสมทบ และนิสิต
17. การจัดเลี้ยงอาหารว่าง อาหารกลางวัน
18. นัดหมายอาจารย์ บุคลากร และนิสิตเพื่อรับการสัมภาษณ์
19. ทำใบเซ็นชื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการเซ็น
20. ทำใบเซ็นชื่อให้ผู้เข้าฟังสรุป

ระหว่างการตรวจประเมิน

21. เตรียมคำตอบแทนกรรมการ ใบสำคัญรับเงิน ใบลงเวลา พร้อมขอสำเนาบัตรประชาชน
22. ถ่ายภาพ
23. สอบถามกรรมการเพื่อนัดหมายเวลาในการรับฟังสรุปผลการประเมินของหน่วยงาน

หลังการตรวจประเมิน

24. แก้ไข SAR
25. ติดตามรายงานผลการประเมินจากกรรมการและเลขานุการ
26. ส่งหลักฐานการจ่ายเงินให้ฝ่ายประกันคุณภาพ มศว ภายใน 7 วัน หลังรับตรวจประเมิน
27. บันทึกข้อมูลลงระบบ CHE-QA